

ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการต่อเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหิดลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เรียบร้อย และมีความคล่องตัว

อาศัยอำนาจข้อ ๕๗ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยมหิดล ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยมหิดลในการประชุม ครั้งที่ ๔๓๕ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการต่อเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยไว้ ดังนี้

๑. ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหิดล

“ส่วนงาน” หมายความว่า สำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี วิทยาเขต คณะ และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และหมายความรวมถึงส่วนงานที่จัดตั้งโดยมติสภามหาวิทยาลัย

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า คณบดี และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าส่วนงานที่จัดตั้งโดยมติสภามหาวิทยาลัย กรณีสำนักงานอธิการบดี สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ให้หมายถึงอธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ทำงานในมหาวิทยาลัยมหิดล ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประเมินคุณสมบัติและผลงานของพนักงานมหาวิทยาลัย

“ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาในลำดับที่ใกล้ชิดกับผู้ปฏิบัติงานมากที่สุด

๒. การต่อเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ส่วนงานพิจารณาตามความจำเป็นของส่วนงาน มิใช่สิทธิของพนักงานมหาวิทยาลัยที่จะขอต่อเวลาปฏิบัติงาน โดยให้ส่วนงานพิจารณาจากภาระงานของส่วนงานเป็นสำคัญ โดยงานนั้นๆ มีความจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับคุณสมบัติ ผลการปฏิบัติงาน และผลงานของพนักงานมหาวิทยาลัย

๓. พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะได้รับการพิจารณาต่อเวลาปฏิบัติงานจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ ต้องมีคุณสมบัติ ผลการปฏิบัติงาน และผลงาน ดังนี้

กองทรัพยากรบุคคล
พร้อมต้นเรื่อง

- 1 ก.พ. 2553

งานสารบรรณแจ้งแล้ว

(ก) พนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทวิชาการ

(๑) เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทวิชาการ ที่ครบเกษียณอายุงานตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย

(๒) เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีสุขภาพแข็งแรงโดยผ่านการตรวจสุขภาพจากสถานประกอบการแพทย์ของรัฐหรือที่รัฐรับรอง เป็นผู้สามารถปฏิบัติงานต่อไปได้ โดยรับรองไว้ไม่เกิน ๑ ปี

(๓) ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติพิเศษตามที่คณะกรรมการประจำส่วนงานกำหนด

(๔) มีภาระงานและมีผลงานทางวิชาการย้อนหลัง ๓ ปี ดังนี้

(๔.๑) เป็นผู้มีผลการปฏิบัติงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพสูงกว่าภาระงานขั้นต่ำตามข้อตกลงหรือตามตัวชี้วัดที่ส่วนงานหรือมหาวิทยาลัยกำหนด ในฐานะอาจารย์ผู้สอนหรือนักวิจัย และ

(๔.๒) มีผลงานทางวิชาการ เฉลี่ยปีละ ๑ ชิ้นงาน ดังต่อไปนี้

(๔.๒.๑) ตำราที่ได้รับการเผยแพร่ (เล่ม)

(๔.๒.๒) หนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ (เล่ม)

(๔.๒.๓) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ (เรื่อง)

(๔.๒.๔) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่ได้รับการเผยแพร่ (รายการ)

คำนิยามของผลงานทางวิชาการ การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการกำหนด

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยมีระยะเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่งประเภทวิชาการ นับถึงวันครบเกษียณอายุงานไม่ถึง ๓ ปี เนื่องจากดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในช่วงระยะเวลาก่อนครบเกษียณอายุงานให้มีระยะเวลาผ่อนผันการผลิตผลงานทางวิชาการตามข้อ ๔.๒ โดยให้อธิการบดีพิจารณาต่อเวลาการปฏิบัติงานเมื่อครบเกษียณอายุงานได้ โดยมีระยะเวลาตั้งแต่ ๓ ปี แต่ไม่ถึง ๔ ปี (นับระยะเวลาตั้งแต่พ้นจากตำแหน่งประเภทผู้บริหารถึงวันที่ ๓๐ กันยายน) และให้ส่งผลงานทางวิชาการให้ครบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เมื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งประเภทวิชาการก่อนหรือครบตามระยะเวลาดังกล่าว หากมีผลงานครบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๒ ให้ขยายระยะเวลาการจ้างตามสัญญาการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยไปจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากไม่สามารถเสนอผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ ให้พ้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเนื่องจากครบเกษียณอายุงาน

(๕) ผ่านการประเมินคุณสมบัติ ผลการปฏิบัติงาน และผลงานจากคณะกรรมการ ตามแบบประเมินแนบท้ายประกาศ

(ข) พนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทสนับสนุน

(๑) เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทสนับสนุน ที่ครบเกษียณอายุงาน

(๒) เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรงโดยผ่านการตรวจสุขภาพจากสถานประกอบการแพทย์ของรัฐ หรือที่รัฐรับรอง เป็นผู้สามารถปฏิบัติงานต่อไปได้ โดยรับรองไว้ไม่เกิน ๑ ปี

(๓) ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษที่เด่นชัดกว่าบุคคลอื่น เช่น เป็นผู้กึ่งคน มีความเชี่ยวชาญในงานสูง หรือมีความเป็นเลิศในงานบริการ หรือเป็นผู้ประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนงานและมหาวิทยาลัย เป็นต้น กรณีทำหน้าที่บริหารอำนวยการ จะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการบริหารจัดการดีเด่น หรือมีภาวะความเป็นผู้นำ หรือเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายของส่วนงานและมหาวิทยาลัย หรือเป็นผู้มีความสามารถในการประสานงานและอำนวยการ เป็นต้น โดยมีหลักฐานแสดงหรือแหล่งข้อมูลอ้างอิงที่เชื่อถือได้

(๔) เป็นผู้ที่มีผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปี ย้อนหลังภายในระยะเวลา ๓ ปี อยู่ในระดับดีเด่นทุกครั้ง (๖ ครั้ง)

(๕) ผ่านการประเมินคุณสมบัติและผลการปฏิบัติงานจากคณะกรรมการ ตามแบบประเมินแนบท้ายประกาศ

๔. ให้ส่วนงานแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณสมบัติและผลงานของพนักงานมหาวิทยาลัย ที่จะได้รับการพิจารณาต่อเวลาปฏิบัติงาน จำนวน ๓ - ๕ คน โดยให้หัวหน้าส่วนงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน และหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของส่วนงานเป็นเลขานุการ กรณีสำนักงานอธิการบดีให้รองอธิการบดีที่กำกับดูแลหน่วยงานนั้นเป็นประธาน และหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานอธิการบดีเป็นเลขานุการ

๕. ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นหรือหัวหน้าส่วนงานเสนอรายชื่อพนักงานมหาวิทยาลัย ที่สมควรได้รับการพิจารณาต่อเวลาปฏิบัติงานต่อประธานคณะกรรมการ พร้อมแนบแบบประวัติส่วนตัวและผลงาน รวมทั้งดำเนินการในส่วนงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑ มีนาคม ของทุกปี

๖. ให้คณะกรรมการพิจารณาความจำเป็นเกี่ยวกับภาระงาน และดำเนินการประเมินคุณสมบัติ ผลการปฏิบัติงาน และผลงานของพนักงานมหาวิทยาลัยที่จะได้รับการพิจารณาต่อเวลาปฏิบัติงาน ตามแบบประเมินคุณสมบัติและผลงานแนบท้ายประกาศนี้ โดยให้ส่งผลการพิจารณาพร้อมเหตุผลต่อหัวหน้าส่วนงาน และให้นำเสนอคณะกรรมการประจำส่วนงาน หรือคณะกรรมการบริหารของส่วนงานนั้นพิจารณาให้ความเห็นชอบ กรณีของสำนักงานอธิการบดีให้เสนอต่ออธิการบดีและให้ที่ประชุมผู้บริหารพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๗. ให้ส่วนงานเสนอเรื่องต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ ภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ของทุกปี

๘. การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับการต่อเวลาปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย

๙. กรณีที่ส่วนงานมีความจำเป็นอย่างยิ่ง อาจจ้างผู้มีอายุเกินกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ (นับถึงวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่อายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์) เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยต่อไปได้ โดยเป็นการจ้างครั้งละไม่เกินหนึ่งปีงบประมาณ แต่ทั้งนี้ไม่เกินวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ และต้องไม่ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามข้อ ๑๑ (ข) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่จะได้รับการพิจารณาต่อเวลาปฏิบัติงานจะต้องมีคุณสมบัติ ผลการปฏิบัติงาน และผลงาน ดังนี้

ก) พนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทวิชาการ

(๑) มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓ (ก)(๑) - (๓) โดยมีอายุเกินกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) มีผลการปฏิบัติงานและมีผลงานทางวิชาการย้อนหลัง ๕ ปี ดังนี้

(๒.๑) เป็นผู้ที่มีผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปีไม่ต่ำกว่าระดับดีทุกครั้ง และต้องอยู่ในระดับดีเด่น ไม่น้อยกว่า ๖ ครั้ง

(๒.๒) มีผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓ (ก)(๔.๒)

ข) พนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทสนับสนุน

(๑) มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓(ข)(๑) - (๓) โดยมีอายุเกินกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้ที่มีผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปีย้อนหลังภายในระยะเวลา ๕ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดีทุกครั้ง และต้องอยู่ในระดับดีเด่น ไม่น้อยกว่า ๖ ครั้ง

๑๐. การดำเนินการเพื่อต่อเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย ที่มีอายุเกินกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ - ข้อ ๘

๑๑. การพิจารณาต่อเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุเกินกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณต่อไป ให้คณะกรรมการพิจารณาจากผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปี ซึ่งพนักงานมหาวิทยาลัยที่จะได้รับการพิจารณาต่อเวลาปฏิบัติงานจะต้องมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีเด่น

๑๒. ส่วนงานต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการต่อเวลาปฏิบัติงาน ให้กับพนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะสนับสนุนเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นๆ ตามจำนวนที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานงบประมาณ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ศาสตราจารย์คลินิกนายแพทย์ปิยะสกล สกลสัตยาทร)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการต่อเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๓

ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓

ก.ผลงานทางวิชาการและการเผยแพร่ผลงาน

๑.ตำรา

(ก) คำนิยาม หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา หรือของหลักสูตรก็ได้ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษาในการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมหิดลเนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่ขึ้นเสนขอต่อเวลาปฏิบัติงาน ทั้งนี้ จะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอด้วย

ผลงานทางวิชาการที่เป็น “ตำรา” นี้ อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอนจนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น

(ข) รูปแบบ เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย

-คำนำ

-สารบัญ

-เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์

-การสรุป

-การอ้างอิงและบรรณานุกรม ที่เขียนตามระบบสากล ทั้งนี้อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัย

และครบถ้วน สมบูรณ์

-ดัชนีค้นคำ/ข้อความ

การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบ จนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ

(ค) การเผยแพร่ มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

(๑) การเผยแพร่เป็นรูปเล่ม ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์(Printing house) หรือสำนักพิมพ์(Publishing house) หรือโดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่นๆ

(๒) การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ซีดีรอม

การเผยแพร่ดังกล่าว จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน ทั้งนี้ ต้องได้รับการตรวจสอบและการรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการ

ของมหาวิทยาลัย คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องใช้ในการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา

เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “ตำรา” ไปแล้ว การนำ “ตำรา” นั้นไปแก้ไข ปรับปรุง หรือเพิ่มเติม เนื้อหาใน “ตำรา” และให้มีการประเมินคุณภาพ “ตำรา” นั้นอีกครั้งหนึ่ง อาจจะกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “ตำรา” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ทั้งนี้ “ตำรา” ต้องมีจำนวนหน้าที่เป็นผู้แต่งเองเทียบได้อย่างน้อย ๘๐ หน้าของหนังสือขนาด ๘ หน้ายก หรือถ้ามีส่วนร่วม ต้องมีส่วนเทียบได้เท่ากับจำนวนหน้าที่เป็นผู้แต่งเองอย่างน้อย ๘๐ หน้าของหนังสือขนาด ๘ หน้ายก

๒. หนังสือ

(ก) คำนิยาม หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาและครอบคลุม โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันจัดพิมพ์

(ข) รูปแบบ เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย

-คำนำ

-สารบัญ

-เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์

-การสรุป

-การอ้างอิงและบรรณานุกรม ที่เขียนตามระบบสากล

ทั้งนี้อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วน สมบูรณ์

-ดัชนีค้นคำ/ข้อความ

การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้น ได้โดยเบ็ดเสร็จ

(ค) การเผยแพร่ มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

(๑) การเผยแพร่เป็นรูปเล่ม ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์(Printing house) หรือสำนักพิมพ์

(Publishing house)

(๒) การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ซีดีรอม

การเผยแพร่งดกล่าว จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัด

ความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและการรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของมหาวิทยาลัย คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “หนังสือ” ไปแล้ว การนำ “หนังสือ” นั้น ไปแก้ไขปรับปรุง หรือเพิ่มเติม เนื้อหาใน “หนังสือ” ให้มีการประเมินคุณภาพ “หนังสือ” นั้นอีกครั้งหนึ่ง อาจจะกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “หนังสือ” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

๓. ผลงานวิจัย

(ก) คำนิยาม หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบ หรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเอื้อต่อการนำวิชานั้นไปประยุกต์

ผลงานวิจัยต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรหรือวุฒิการศึกษาใดใด หมายความว่าผลงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตร หรือวุฒิการศึกษาใดใด มาเป็นผลงานวิจัยเพื่อขอแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ เว้นแต่จะได้ทำการศึกษาวิจัยขยายผลต่อจากเรื่องเดิมอย่างต่อเนื่อง จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด และจะพิจารณาเฉพาะส่วนที่ศึกษาเพิ่มเติมจากเดิมนั้น

(ข) รูปแบบ อาจจัดได้เป็น ๒ รูปแบบ ดังนี้

๑. รายงานการวิจัยที่มีความครบถ้วน สมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย อาทิ

- (๑) การกำหนดประเด็นปัญหา
- (๒) วัตถุประสงค์
- (๓) การท้าวรรณกรรมปริทัศน์
- (๔) สมมติฐาน
- (๕) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- (๖) การพิสูจน์สมมติฐาน
- (๗) การวิเคราะห์ข้อมูล
- (๘) การประมวลผล
- (๙) การสรุปและให้ข้อเสนอแนะ
- (๑๐) การอ้างอิง
- (๑๑) อื่นๆ

๒. บทความวิจัย ที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ ประกอบด้วย

- (๑) การสร้างสมมติฐานหรือการกำหนดแนวคิด
- (๒) การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับสมมติฐานหรือแนวคิด
- (๓) วิธีวิจัยที่เชื่อถือได้และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- (๔) ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
- (๕) การวิจารณ์ เพื่อแสดง หลักการหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ

หรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์

- (๖) การอ้างอิง ที่เขียนตามระบบสากล
- (๗) บทคัดย่อที่แสดงการสรุปของ(๑) (๒) (๓) (๔) (๕)

ผลงานวิจัย อาจเป็นรายงานการวิจัยที่เป็นต้นฉบับ (original article) หรือรายงานผู้ป่วย (case report) หรือมหสังเคราะห์ (meta analysis) เป็นต้น แต่ไม่ใช่บทคัดย่อ(abstract) หรือการเสนอโปสเตอร์ (poster presentation)

(ค) การเผยแพร่ เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

๑. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้น อาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอน ชัดเจน

๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยในรูปแบบอื่นที่มีกองบรรณาธิการ ประเมินและตรวจสอบคุณภาพ

๓. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมวิชาการ ซึ่งภายหลังจากการประชุมทางวิชาการ ได้มีกองบรรณาธิการนำไปรวมเล่ม เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ(Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

๔. การเผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดและความยาว ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและแสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพนั้น และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง

เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “งานวิจัย” นั้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้นมาแก้ไข ปรับปรุง หรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง ทั้งนี้ การประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

๔.ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

(ก) คำนิยาม หมายถึง ผลงานทางวิชาการอย่างอื่น ที่มีชื่อ เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน บทความทางวิชาการ หนังสือ ตำรา งานวิจัย บทคัดย่อผลงานวิจัย การเสนอรายงานในการประชุมทางวิชาการ

โดยปกติให้หมายถึงสิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ อาทิ การประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสิ่งมีชีวิตพันธุ์ใหม่ วัคซีน สิ่งก่อสร้าง หรือผลงานด้านศิลปะหรือสารานุกรม รวมถึง งานแปลจากตัวงานต้นแบบที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขาวิชานั้นๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด ทั้งนี้ อาจเป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เสนอจะต้องประกอบด้วยบทวิเคราะห์ที่อธิบายและชี้ให้เห็นว่างานดังกล่าว ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเสริมสร้างองค์ความรู้ หรือให้วิธีการที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น และแสดงถึงความสามารถในการบุกเบิกสาขาวิชานั้น สำหรับผลงานที่มุ่งเชิงปฏิบัติจะต้องผ่านการพิสูจน์ หรือมีหลักฐานรายละเอียดต่างๆ ประกอบ แสดงให้เห็นคุณค่าของผลงาน

(ข) รูปแบบ ๑. อาจจัดเพิ่มได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือแถบเสียง
๒. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด

๓. กรณีผลงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ หรือผลงานที่มุ่งในเชิงปฏิบัติ จะต้องผ่านการพิสูจน์หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย

(ค) การเผยแพร่ มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

(๑) การเผยแพร่เป็นรูปเล่ม ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์(Printing house) หรือสำนักพิมพ์(Publishing house) หรือโดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่นๆ

(๒) การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ซีดีรอม

(๓) การเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง หรือโดยมีการนำไปใช้หรือประยุกต์อย่างแพร่หลาย

การเผยแพร่งกล่าว จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและการรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของมหาวิทยาลัย คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

ข. ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ เป็นไปดังนี้

(๑) ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาต่อเวลาปฏิบัติงาน ต้องเป็นงานที่เป็นเจ้าของและเป็นผู้ดำเนินการเอง

(๒) ถ้าเป็นงานที่มีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ ต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ และต้อง เป็นผู้ดำเนินการหลักในเรื่องนั้น

(๓) สำหรับการมีส่วนร่วมในผลงานวิจัย ต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ หรือต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักในผลงานวิจัยเรื่องนั้น และต้องมีผลงานวิจัยอีกหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกันซึ่งแสดงปริมาณผลงานวิจัยรวมกันแล้วเทียบได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของผลงานวิจัย ๑ เรื่อง

(๔) ในกรณีงานวิจัยที่เป็นชุดโครงการ (Research Program) จะต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักในบางโครงการ(ของชุดโครงการนั้น) และมีปริมาณผลงานรวมแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

(๕) ในกรณีงานวิจัยที่ดำเนินการเป็นชุดต่อเนื่องกัน จะต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักและมีปริมาณผลงานรวมแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ผู้ดำเนินการวิจัยหลัก หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทและความรับผิดชอบสำคัญในการออกแบบการวิจัย(Research design) การวิเคราะห์ข้อมูล(Data analysis) และการสรุปผลการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะ (Research summary and recommendation)

(๖) แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ

หากมีการเสนอผลงานทางวิชาการที่มีผู้ร่วมงานหลายคน จะต้องให้ผู้ร่วมงานทุกคนลงนามรับรองว่าแต่ละคนมีส่วนร่วมในผลงานเรื่องนั้น ร้อยละเท่าใด รวมทั้งระบุบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในผลงานนั้น

หากตรวจสอบพบภายหลังว่าระบุงการมีส่วนร่วมไม่ตรงกับความเป็นจริง จะถือว่าการกระทำของผู้นั้นเข้าข่ายผิดจริยธรรม ไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาต่อเวลาปฏิบัติงาน และให้มหาวิทยาลัยสอบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการทางวินัยต่อไป

การลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานแต่ละชิ้น เมื่อได้ลงนามรับรองแล้ว จะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ไม่ว่าจะนำไปใช้ในเรื่องใด โดยใครและเมื่อใดก็ตาม

(๗) ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ โดยมีชื่อผู้ใดระบุ เป็นเจ้าของผลงาน ผู้มีชื่อที่ระบุทุกรายย่อมมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการนั้น มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างผู้ร่วมงานในผลงานทางวิชาการนั้นๆ อันรวมถึงผลงานทางวิชาการที่เผยแพร่ในรูปของผลงานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเพื่อรับปริญญา ในกรณีเป็นที่ปรึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์นั้น ทั้งนี้เป็นที่เข้าใจว่า ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ริเริ่ม กำกับดูแล และมีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการวิจัยนั้น